

Nejhorší vláda od protektorátu, rozebírá Petr Hampl. Ale lidé aspoň vědí, na čem jsou

- CZ24 News | 29. prosince 2022

ČESKO: Z DEŠTĚ POD OKAP „Pokud válka skončí, bude se jednat o porážku západních elit. A bude to pro Západ znamenat hospodářskou katastrofu. Zlikvidovali jsme vlastní průmysl, nemáme příliš surovin a nejsme schopni nabídnout zbytku světa nic jiného - snad kromě blondátých manželek nebo prostitutek,“ bilancuje rok 2022 sociolog a spisovatel Petr Hampl. Podle něj je každý muž s výučním listem nebo kuchařka v jídelně schopna vést úspěšnější zahraniční politiku než současné elity. A o elity prý také půjde v příštím roce.

Jak byste shrnul končící rok 2022 vy?

Vlastně se nestalo nic nového. Jen plynule pokračovaly všechny trendy z předcházejících let. Tím určujícím trendem je chování mocenské a finanční elity. Je historicky normální, že mezi nejmočnějšími a nejbohatšími je hodně psychopatů. Je normální, že tam najdete hodně chamtivých lidí. Že tam najdete hodně bezohlednosti a pohrdání nižšími třídami. Můžeme to odsuzovat, ale tak to prostě na světě chodí.

Pro dnešní elitu je ale typická sebedestruktivnost. Elita svými akcemi ničí vlastní civilizaci, a tím i sama sebe. I když někteří na tom krátkodobě hodně vydělávají, směřují ke katastrofě i oni sami. Nejdřív zlikvidovali průmyslový potenciál západních zemí, pak začali podporovat kolonizaci islámskými radikály. Pak k tomu přidali zelený úděl směřující ke zničení životního prostředí, a jako by to nestačilo, rozpoutali úplně zbytečnou válku s Ruskem, a koketují dokonce s možností jaderné apokalypsy. A jako bonus toleranci neonacistických magorů i s jejich sny o světě vyčištěném od nižších ras. Nepochybuji o tom, že to ještě není všechno. Příslušníci nové aristokracie mají velice výkonné mozky, jsou velice kreativní a nepochybně jsou schopni vymyslet něco ještě horšího.

Přesto byl rok 2022 rokem, kdy jsem začal být optimistický.

Jaké mohou být důvody k optimismu?

Jak asi víte, v Prolomení hradeb dvojce formuluji čtyři scénáře vývoje západní civilizace. Tři z těch scénářů končí výměnou obyvatel a nevratnou islamizací. Ale přibývá náznaků, že by se mohl naplnit ten jediný pozitivní. To znamená, že vyroste kontraelita schopná být skutečným soupeřem nové aristokracie. Tím nemyslím vlnu demonstrací. Ta měla význam spíše terapeutický. Účastníci prožili pocit jednoty a získali pocit, že něco dělají. Ale to je taky všechno.

Mnohem podstatnější je, že šílenství vládnoucí vrstvy dosáhlo takové míry, že už to začalo ohrožovat i některé vysoce postavené lidi. U některých převážilo vymytí mozku, jiní ale pomalu začínají přemýšlet o tom, jak to zastavit. Určitě nejvýraznějším a nejznámějším příkladem je Elon Musk, který nyní vede válku proti nové aristokracii jako celku. V českém prostředí bych mohl zmínit pokus Tomáše Březiny, i když on nikdy úplně nepatřil k vládnoucí vrstvě. Ale je spousta dalších, kteří nejsou vidět a nechtějí být vidět. Nebo i příslušníci vyšších vrstev, kteří nebyli úplně zbídačeni, ale vnímají razantní pokles životní úrovně. Přitom naprostá většina těch lidí volila pětikoalici, ale teď to začíná vidět jinak.

Má-li dojít k tak potřebné razantní politicko-ekonomické změně, musí vyjít z téhle vrstvy. Ještě nikdy v dějinách se nestalo, že by uspělo čistě lidové hnutí. Nečekejme změnu během jednoho roku.

Poměry se budou zhoršovat, ale rýsuje se určitá naděje, že se společnost začne hýbat správným směrem.

Česká společnost čelila po covidových letech roku s válkou na Ukrajině, dále energetické krizi, inflaci, zdražování potravin i pohonných hmot a mnoha dalším nepříjemnostem. Co jsme se při všech těch problémech dozvěděli letos o Čechách?

Zjistili jsme, že česká společnost se nijak neliší od jiných evropských společností. Ale taky jsme zjistili, že vládnoucí elita se přece jen vyvíjí trochu jinak. Ještě před deseti lety byly i české liberální elity skeptičtější a umírněnější než jejich američtí soudruzi. To se otočilo. Čeští gaučovní válečníci jsou radikálnější než gaučovní válečníci v Německu, Francii nebo třeba Nizozemí. I americké elity jsou rozděleny a nadšení pro pokračování války tam není zdaleka takové jako v českých zemích, Polsku nebo Pobaltí.

Ten vývoj je vlastně logický. Není už možné zbohatnout privatizací. Není už co prodat západním korporacím. Zbývá už tedy jen boj o místa v západních centrálních a tam nejsou na konkurenty z východní Evropy vůbec zvědaví. Místní globalističtí nadšenci se tedy musejí snažit víc než ostatní. Počítejme s tím, že to bude pokračovat a že ve všech dalších sporech a kauzách budou ostřejší než američtí anticivilizační radikálové.

Nálada Čechů však ideální není, mnoho průzkumů ukazuje na malou důvěru ve vládu i skutečnost, že většina není spokojená s tím, jak vláda ke krizi přistoupila. Bude se to příští rok zhoršovat, nebo zlepšovat?

Česká společnost je rozdělena. Většina je nespokojena a nespokojenost poroste. Ale současná vláda má pořád své příznivce, zvláště ve velkých městech. Několik milionů lidí už teď pociťuje náraz a počítá s tím, že to bude stále horší. Stále dražší energie, stále dražší potraviny, stále větší problémy na trhu práce a také stále obtížnější soužití s ukrajinskými uprchlíky. A není žádná naděje, že by se to mohlo zastavit. Statistiky jsou ošidné, nicméně zdá se, že přes milion lidí už upadlo do takové bídě, že nemají na základní životní potřeby. Několika milionům dalších to hrozí v nejbližších měsících.

Přibývá sebevražd. Počítejme i s dalšími projevy zoufalství včetně násilí. Příští rok bude horší než současný, ale pořád bude dost těch, na které ta situace nedopadne příliš tíživě, nebo budou dokonce schopní na ní vydělávat. A pořád budou lidé, kteří budou věřit, že Fialova vláda za to vlastně nemůže. Že se to stalo tak nějak samo.

Tento rok byl také prvním rokem pětikoaliční vlády Petra Fialy (ODS). Jakou známku byste jí udělil a proč?

Záleží, co je cílem vládnutí. Jestli je cílem vládnutí zvýšit odměny manažerů ČEZ, pak si nepočíná vůbec špatně. Jestli je cílem vládnutí uspokojit šéfy ve Washingtonu, patří k nejlepším v Evropě. Jestli je cílem vládnutí poslat co nejvíc peněz do korporátních centrál, počíná si rovněž na jedničku.

Nicméně z pohledu situace většiny obyvatel je Fialova vláda nejhorší vládou od protektorátu a dost možná i horší než protektorátní vlády.

Jak si pětikoalice poradila s komunikací s obyvateli, kterou v minulém období tak hojně kritizovala u Andreje Babiše jako velmi nedostatečnou? Ukázala lepší příklad?

Velmi rychle a jasně ukázala, že na obyvatele nebude brán nejmenší ohled. Všichni vědí, na čem jsou. Je to svým způsobem milosrdnější.

Minulý rok jste mi na otázku, co nám rok 2021 prozradil o svobodě projevu v České

republice, odvětil, že proces s Walterem Kraftem odsouzeným bez možnosti předložit důkazy či pronést závěrečnou řeč byl porušením práva na řádný soudní proces. „A jsou důvody domnívat se, že bude hůř. Nový ministr vnitra se už nechal slyšet, že se zaměří právě na pronásledování disidentních názorů,“ řekl jste také. Nakolik se vaše slova naplnila? A kam se svoboda projevu v Česku posunula?

Trend pokračuje a svobody ubývá. Walter dostal pokutu, letos už se ukládaly nepodmíněné tresty. Mnohaměsíční vazby pro politické vězně už jsou normální. A to jsme na tom pořád výrazně lépe než na sousedním Slovensku, kde jsou nevhodní lidé zabíjeni ve vazbě.

Profesor Budil tvrdí, že současný režim nebude schopný teroru srovnatelného s nacistickým nebo stalinistickým. Souhlasím s ním, že současní příslušníci nové aristokracie nemají dost odvahy na vědomé rozpoutání teroru. Je tu však riziko spojené s iracionálním davovým jednáním současné vládnoucí skupiny. Velmi snadno se může stát, že dav začne volat po krvi, a je obtížně představitelné, že by se někdo ze současných politiků postavil na odpor. Stačí pár dnů novinových titulků volajících po zatýkání a popravách třeba ruských švábů a politici se podřídí. Přitom každý z těch pisálků to vlastně bude psát jen proto, že to dělají ostatní a že on si chce udržet místo v redakci. Tak funguje dav.

Mnohokrát jsme spolu probírali migraci do Evropy. Letošní čísla jsou ještě horší než ta před sedmi lety. „Křesťanství v Británii je jen jednu generaci od svého zániku,“ řekl nedávno bývalý arcibiskup canterburský Lord Carey. Citoval ho Ben Kuras a přidal čísla „odbritšťování“ měst v Anglii. Co nám o Evropě prozradil rok 2022 v tomto ohledu? Spěje křesťanství nejen v Británii, ale v celé Evropě k záhubě?

Nespojujme křesťanství a osud západní křesťanské civilizace. Už dva tisíce let prochází naše civilizace vlnami růstu náboženského citění a jeho úpadku. Můj odhad je, že pokud naše civilizace přežije, zažije ještě další vlny náboženských probuzení. Samozřejmě že křesťanství bude vypadat jinak než dnes, ale to je v pořádku. A vůbec to neznamená, že by se západní křesťané měli přizpůsobovat současnému anticivilizačnímu běsnění. Navíc křesťanství je dnes významným prvkem i úplně jiných civilizací – v první řadě civilizace pravoslavné a latinskoamerické, ale hraje také podstatnou roli v jihovýchodní Asii a Africe.

Podstatnější otázka zní, zda ke své záhubě spěje západní civilizace, a tady je trend jednoznačný. Každý rok jsou další a další území kolonizována islámem. Evropské elity mají tendenci stát na straně islámu, a v případě sporu více typů islámu podporují evropské elity ten nejradikálnější. V několika evropských zemích běžně působí radikální skupiny, které by nebyly tolerovány v žádné muslimské zemi, snad vyjma Saúdské Arábie a Kataru. Každý rok padají další soudní rozsudky, které fakticky nahrazují nějakou část evropského práva právem islámským. Rozdíl mezi evropskými zeměmi je v rychlosti a detailech toho procesu, ale všichni směřují stejně neúprosně ke stejnému cíli – zavedení islámu jako státního náboženství se všemi důsledky.

Ten trend není možné zastavit, nedojde-li k radikální změně způsobu vládnutí a především způsobu, jak jsou vybíráni příslušníci elit. Tím se zase dostáváme ke čtyřem scénářům vývoje Západu. Současná elita nemůže být nahrazena, dokud neexistuje žádná jiná. Nemyslím pár lidí na místech ministrů nebo v odborných komisích. Mám na mysli celou společenskou vrstvu – tisíce nebo desetitisíce lidí. Je jasné, z jaké vrstvy vzešel Petr Fiala a jeho spolupracovníci, ale z jaké vrstvy by měli vzejít ti, kdo prosadí a budou řídit napravování škod? Taková vrstva tu chybí a hraje se o to, jestli vůbec vznikne, případně jak rychle.

Jak je podle vás možné, že za celá dlouhá léta, kdy se zvyšuje kriminalita, selhává integrace a ve státech Evropy to způsobuje reakci v podobě podpory voličů pro politické subjekty,

které se stavějí proti migraci, se Evropská unie stále nenaučila a nenalezla způsob, jak problém vyřešit a ochránit hranice Unie?

Vysvětlení je jednoduché. Ti, kdo na migraci vydělávají, jsou silnější než ti, kterým působí problémy. Nejde o formální pravomoci, ale o vliv, finanční sílu, sílu zvyklostí a také o to, kterým směrem se rozhýbe dav. Nezapomínejme, že současná vládnoucí elita má povahu iracionálního davu. Kterým směrem se rozhýbe, to je do značné míry otázkou náhody. Nicméně když se to stane, je téměř nemožné ho zastavit. To se týká i podpory muslimské a africké migrace.

Některé státy začaly hlídat vlastní hranice včetně České republiky. Znamená to, že rok 2023 bude koncem pro schengenský prostor?

Poslední roky ukázaly, že každý z evropských států je fakticky schopen chránit vlastní hranice. Že je otázka politického rozhodnutí, jestli zůstanou průchozí a pro koho. V tom smyslu byl schengenský prostor vlastně jen iluzí. Nicméně nepokládejme současný stav za konečný. Stačí, aby se pár aktivistů připoutalo před Ministerstvem vnitra, a bude dovnitř vpuštěn naprosto kdokoliv.

Závěr roku v Bruselu pokazilo zatýkání a zátah vyšetřovatelů kvůli korupci. Zdá se, že ovlivňování obrazu Kataru pozitivním směrem za úplatu bylo celkem rozsáhlé. Je to přitom Evropská unie, která moralizuje a trestá jiné členské státy za korupci a ostře se staví proti ní. Jak to vnímáte?

Přiznám se, že mě to hodně překvapilo. Není tajemstvím, že v Bruselu berou všichni – pokud ne přímo hotové peníze, tak zakázky pro příbuzné a sliby zaměstnání po skončení mandátu. Proč se to najednou začalo řešit? Nejspíš proto, že se střetly dvě mafie. Rozhodně nečekejme, že se teď v Bruselu přestane krást.

Jednou z nejzásadnějších událostí v roce je válka na Ukrajině. Skončí podle vás příští rok?

Pokud válka skončí, bude se jednat o porážku západních elit. A bude to pro Západ znamenat hospodářskou katastrofu. Zlikvidovali jsme vlastní průmysl, nemáme příliš surovin a nejsme schopni nabídnout zbytku světa nic jiného – snad kromě blondatých manželek nebo prostitutek. Zbývá už jen vojenská síla. Pokud by se ukázalo, že Západ není schopen porazit Rusko, stane se z nás chudá zaostalá oblast. Na jedné straně to představuje vyšší riziko, že naše území bude někým kolonizováno, na druhé straně by to zvýšilo šanci, že se zhroutí liberální řád a že na Západě zase vznikne uspořádání, kde bude prioritou rozvoj vědy, techniky a průmyslu, kde bude v úctě poctivá práce a kde se budou do vysokých funkcí dostávat lidské typy podobné těm, jaké vládly do osmdesátých let. S tím souvisí obnova suverénních národních států. Pro některé lidi by to byla změna nesmírně bolestivá, ale nakonec by prospěla všem.

Jestli se to stane? Odhaduji 60 ku 40. Tedy šedesátiprocentní šanci, že Severoatlantická aliance bude nucena zcela odložit plány na dobytí Ruska a že skončí válečné akce. Ke komu bude připojeno které území, to je bezvýznamné.

A co nám ukázala o schopnosti politiků a mocností se vzájemně respektovat, vést zahraniční vztahy a chránit svět před válkou?

To, že kdybyste dnes přišla do kterékoliv dílny a náhodně vybrala nějakého chlápka s výučním listem nebo kdybyste vzala kteroukoliv kuchařku v závodní jídelně, byli by takto vybraní lidé schopni vést mnohem úspěšnější zahraniční politiku než současné elity s diplomaty z prestižních univerzit.

Obávám se ale, že to, co je tak jasně vidět na zahraniční politice, platí ve většině oblastí – ekologie, průmyslová politika, státní finance, školství, kultura... Všude platí, že příslušníci současné elity

dosahují horších výsledků, než by dosáhli vybraní lidé.

Jak je to možné?

Těch faktorů je hodně, ale připomenu zaměření na dojem. Ti lidé nechtějí vyřešit nějaký reálný problém. Nechtějí dosáhnout nějakého cíle. Jednají tak, aby dosáhli co nejkrásnějších novinových článků, reportáží a hezkých videí na sociálních sítích. To se jim daří. To, že existuje nějaký reálný svět, vůbec neberou na vědomí, což se strašlivým způsobem podepisuje na vedení války, kde jsou ukrajinští kluci posíláni po tisících na zbytečnou smrt v nesmyslných akcích, aby byly hezké novinové fotky. A připomenu útlou knížečku Poznámky o elitách, válce a míru, kde to vysvětlují podrobněji.

Start příštího roku bude ve znamení volby prezidenta. Koho budete volit vy a proč?

Ještě nejsem rozhodnut, zda k volbám vůbec půjdu. Pokud ano, tak budu volit kohokoliv proti fanatickým globalistům Nerudové, Pavlovi, Středulovi a Fischerovi. Ale nedělám si iluze, že by z nadcházejících voleb mohl vyjít prezident schopný být protiváhou Fialově vládě. Nejvíce sympatický je mi samozřejmě Jaroslav Bašta, ale přiznám se, že nevěřím, že by mohl zvítězit.

Kde strávíte poslední den letošního roku?

V kruhu nejbližších.

A tradičně: co byste popřál českým politikům do roku 2023?

Aby si jednou dokázali najít poctivou práci a aby byl jejich odchod z politiky pokud možno bezbolestný.

[ZDROJ](#)